

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések száma és díja külön táblázatban.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapestben: Goldberger A. V. és Ekestein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Ooppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A sorozás.

A virágos ifjúkornak első nagy próbatétele a katonasorozás . . .

Több, mint a szellemi matura, több mint az egyetemi diploma, mert nem képesít ugyan egyetemi polgárságra s nem képesít tudományok gyakorlására, de képesít az életre, küzdelemre, azt mondja meg, hogy a test elég erős, energikus fejlődésű-e arra, hogy megbírhjon nem közönséges fátalalmakat, nem mindennapi küzdelmeket is.

Szemüveges doktor, vizsgálódó szemüvegedes, ránczolt homloku hivatalnokember él áll a legény . . . Mert legény ott minden ember, akár fehér a bőre, akár kipörkölt barnapirosra a szabad napsugár. Jól kiluzza magát, mert érzi, hogy most a fölött ül a tanács, hogy elég emberrnyi ember-e már, hogy fölér-e kortársainak átlagos embermértékéig.

S bármi rémképeket is fest az emberek elé a tulzás a katonai szolgálat szigoráról, bármennyi szomorú esetet is hall az ifjú a kaszárnyaudvarok kegyetlenségeiről, — büszkén dobban meg a szíve, mikor a tanács kimondja róla, hogy ez az ifjú megüli a katonamértéket, ember a táplán — bevesszük a király katonái közé. S bármily kecségtető is az ifjúra nézve, ha tudja, hogy nem kell otthagynia övét közt, kenyer-

kereső pályáját: bizony-bizony mégis csak elfogja a szomorúság, ha megméri a mellét, megtapogatják a karjait s azt mondják, hogy menjen szépen haza, vigyázzon magára . . .

Olyan diagnózisféle ez, mely tíz eset közül kilencben biztosra megmondja, hogy testi-nyomorék, betegsége hajló vagy máris benne sanyló ifjú áll a sorompó előtt, a ki a katonának való fátalalmak alatt biztosan elpusztulna . . .

A szülők, a kik aggódva félnek a katonasorozástól, ugyan melyiket óhajlják a kettő közül? A ki czeltudatosan erős ifjakat akar nevelni, a ki azt óhajlja, hogy liában folytatása legyen a saját nemzedékének: az bizonyára már első gyermekesétől kezdve azon lesz, hogy katonasorra képesnek nevelje a fiát, mert az ellenkező szándék büns nemesek a gyermekkel és a hazával, hanem a társadalommal szemben is és nagyon hamar megbosszulja magát, a nevelő szülek legnagyobb fájdalmára . . .

Nagyjában pedig nincs is igazuk azoknak, a kik valami rettenetes megpróbáltatásnak mondják a katonasort. Hiszen évente ezren és ezren állják ki, szinte kivétel nélkül a legjobb egészségben! Igaz, hogy a hibásan négy fal között nevelt, szétlőt is övölt ember súlyosabban érzi a kényelmetlenségeket, a míg meg tudja szokni az erős

munkát; de egészében az intelligens ember is többet segít a katonaszolgálat, mint a mennyit neki árthat. Az iskola padjai amugy is gyilkosai a fiatal szervezetenek, s egy ilyen rosszul szoktatott, kevésse gyakorolt testnek valóságos rekreáció a katonaszolgálat, mely megnyújtja a testet, állást, formát ad az izmoknak, szabályossá képi a mozdulatokat és erélyessé, biztossá a föllépést.

És a nép fiára is áldásos az, a mit a kaszárnyában elsajátít. Megtanul föltétlenül engedelmessé válni, s ez tudvalevőleg alapja annak, hogy később esleg tekintélyvel parancsolni is tudjon. E mellett szélesebb látókört nyert, az annalfabétát még a betűre is ráfogják; mezei munkában, vagy iparban elcsontosodott izomrendszere megtanul engedelmessé válni a szükségnek, az ösztönnek, fölfogása élénkül, s megnövekszik a lelki ereje és önérzete is, a melynek fejlesztésére — egy-egy brutális káplár kivételével — a katonaságuál különös figyelmet fordítanak.

Nincs tehát igazuk azoknak, a kik félnek a kaszárnyától, már mint ilyentől.

De ha nagyban és egészben az elhangzó panaszokat mégsem mellőzhetjük, azt éppen a köz érdekében, a katonaság presztízse érdekében teszzük. A hadseregnek erős érdeke az, hogy az ifjuság önként keresse a katonaeletet, s ne vitesse magát oda úgy,

T Á R C Z A.

K é s ő n.

— Irta: Tormay Cecile. —

(Folyt. és vége.)

— Miért néz rám olyan sajnálkozóva? — szólalt meg Hanna hevesen. — ne sajnáljon kérem, oh nincs rá szükségem, eleget éltem már arra, hogy kiheverjem családásaimat. Örülök, hogy mindennek vége lesz a halál után, mert nem hiszek a jövő életben. S ez jól van így. Fátadt vagyok én bármínő feltámadásra. Egészen belepirult, a míg elmondta szónoklatát s azután oldalt lepillantott a férfira; vajjon milyen hatást tehetek rá szavai? Az nagyon szomoruan nézett maga elé s az asszony valósággal megijedt, hogy hát ő talán igazat beszélt, hogy elhiszik, komolyan veszik szavait. — »Pajtás!« — gyenge, fátadt kezével meglegyintette vállát — ne beszéljünk ilyen szomorú dolgokról, inkább meséljen nekem valamit . . . ugyan mondja meg már egyszer, hogy kibe szerelmes.

— Pajtás! . . . Pajtás! ismétlé a férfi, de régen nem mondta ezt nekem, emlékszik, az előtt pedig mindig így hívott . . .

— Oh! megint kitér, másról akar beszélni, de ma én semmi mást nem hallgatok meg, csak a szerelme történetét. Előre . . . meséljen.

A férfi gondolkozóva nézett ki a terrasról. A láthatáron húzódtak a bihari hegyek, be-be borulva az alföldi síkba . . . errébb mormolva ezüstösen rohant, az a családika gonosz Sebes-Körös. A park sötét lombtalan fáival pedig sóvárogva nyújtózott le a folyó felé . . .

Elgondolta, hogy hát kit is szeretett ő, mert valami kedves nyugtalanságot mindig érzett, de nem tudta, kiért? Talán azt a bolondos kis Adi chansonette-t szerette? . . . vagy a hosszú graciense Miss Nell-t a Renz czirkuszából . . . vagy a hü ábrándos falubeli parasztlányt ki végül belecölte magát a Körösbe? . . . Nem, ezeket én nem szerettem! . . . De hát akkor kit?

Pajtás, édes Pajtás, hát miért nem mesél? Lássá, ez nem szép magától. Mint gyermekek együtt hancuroztunk, verekedtünk . . . mikor megnőtünk, együtt táncoltunk, egymást bolondítottuk. — jó barátok voltunk, és maga most egy szegény, beteg asszony kérésére nem akarja elmondani, hogy kibe szerelmes, ugyan miért szomorított el? tegeze meg . . .

— Milyen szépek a maga szemei Hanna, tudja egészen olyanok hosszú szempilláival, mint a hegyvidéki, hajnali kőd aranyos napsugárral . . .

— Pajtás, ez gyönyörű szép hasonlat, — hanem én nem tágitok . . . én hallani aka . . . eleinte halkán nevetett, azután göresös köhögésbe fulladt el a hangja.

A férfi ismét ránézett s keserűen kérdezte saját magától. »Miért köhög? . . . miért beteg? . . . miért kell épen neki meghalnia, mikor annyi száz más él, örül, . . . Istenem, miért fog majd ő nemsokára elporladni szép szöke fejével? . . .

— Már megint mire gondol? — szólalt meg Hanna kisse lilhegye — hat kegyes leszek, csak azt kell megmondania, hogy asszony-e vagy leány?

— Asszony, — mormogta a férfi, a nélkül, hogy tudta volna, mit beszél.

— Még csak, hogy szép-e vagy csunya? — fogta könyörgésre az asszony a dolgot, mialatt

két keze közé szorította a férfiét. Ujra reá jött a köhögés, fuldokolva vergődött, feje pedig ide s tova hanykolódott a támlányon.

Pajtás pedig érezte, hogy ez az asszony nemsokára meghal . . . talán egy év múlva . . . talán e tavaszon . . . talán holnap. És ő itt hagy, egyedül leszek! . . . nem lesz senkim. Pedig a többiek mind körültem maradnak, csak ő megy el és nélküle üres lesz a világ . . . Üres? . . . de hát hogyan? hisz ha őt nem pótolhatja senki, ha ő több nekem, mint valamenyi ember . . . hisz akkor ő mindenem! . . .

Tenyérével ügyesen törült ki szeméből egy könnyet, s mialatt hízkelve cizrogatta a kezében fekvő kis kezét . . . borzadva nézett ki a Körös felé.

Lassan beakonyult, a nap lemenőben volt. A folyó felett szürké, vigasztalan köd torlódtott össze, sötétlen hópölyögve el a fénytelen lett habok felett . . . A magas égről lehullott egy elkésett napsugár s küzködve tört a ködön át . . . Ilyennek látta a férfi jövő életét. Szürke, örökös köd . . . egy kis sugarával az emlékezőnek.

Pajtás vissza kapta fejét, felpillantott . . . a halvány kedves arcra, azután lehajlott s megcsókolta az asszony ruháját . . . hosszán ott fejeztette arcát s belemormogta a fehér, habos szövetbe.

— Hanna, édes Hanna, hisz én magát szeretem.

Az asszony előre hajlott, szeme közé akart nézni, de elvesztette az egyensúlyt . . . s a férfi vállán suttogta el keserűen:

— Későn . . . nagyon későn . . .

mint a vágóhidra, keserűen, elszánva minden szenvedésre készen, mintha ellenségnek szolgáltatón ki magát hosszu időre fogoly gyanánt s az kényszer munkát végeztetne vele.

A hadseregben sok mindennek, a mi ma nincs meg, kellene történnie humanitárius irányban. A tisztikarnak, sajnos, vannak majdnem minden ezrednél kinövészei, a melyek lehetlennék szék a kellemesebb helyzetet; egyes despoták még ma is elég korlátoltak s úgy fogják fel a feladatukat, hogy a kaszárnya egy középkori kinzókamra, melyre világéletében vissza kell emlékeznie annak, a ki egyszer beleje került.

El kell azonban ismernünk, hogy e tekintetben a helyzet az utóbbi időben tetemesen javult.

A régi időből fenmaradt tisztianyagot, sajnos, nem lehet egyszerre kitörölni a hadseregből s úgy egyszerűen penzióba küldeni. Egy-két évtized azonban teljesen át fogja alakítani a katonatisztikar szellemét nálunk is, mint az egész világon, mert a századvég ifjúsága a humanitás levegőjét szivta teli tudóval, s már a mostani hadnagyai karokkal, de sokkal figyelemreméltóbb e tekintetben, mint a 60-as években nevelt tisztigárdá.

Az új jelszó az lesz, hogy humanus szigorral kell bánni a legénységgel s nem brutális szigorral.

Erre fogja kényszeríteni a hadseregeket a kor szelleme, mert egy brutális erőszakkal összetartott szervezethez hamarabban hozzáférőzének a gombamódra szaporodó szociálalista és más forradalmi irányzatok.

Azt pedig már a hadsereg tisztikara tudhatja, hogy minél brutálisabb valahol a zsarnokság, annál jobban van kitéve a szétrobbantásnak, s minél erőszakosabb rendszabályokkal nyomják el az elégedetlenséget, annál borzasztóbb, a mikor kitörhet...

Ezek a reflexiók fordulnak meg elménkben, látván az új gárdát felvonulni a sorozó bizottsága elé az egész országban. Nálunk kétszeresen nehéz e tekintetben a helyzet, mert míg egyrészt nincs nemzeti hadseregünk, s ifjúságunk úgy érzi, hogy a hadseregben a véradó lerovásának kötelezettsége nincs méltányolva; addig a magyar fiúnak aránytalanul nehezebb is a helyzete a hadsereg német vezényelve miatt.

De a magyar ifjúság nem ódalog el még se a katonasor elől...

Vigan áll a bizottság elé, mert érzi, hogy ebben a kötelezőteljesítésben magyar hazájának válik hasznára; s ha ellenség fenyegeti a hazát: képes lesz ennek oltalmára is.

Jegyzőkönyv

felvételt Csáktornyaán az ált. tanító-terület által kiküldött bírálo-bizottságnak 1897. ápr. 7-én tartott üléséről.

Jelen vannak: Margitai elnök, Paksy Gy. Margitai és Alszeghy Alajos a bizottság ezidei jegyzője.

A választmány által kitűzött tételre beérkezett és pedig:

I. »A tanító nemzetiségi vidéken, a magyar állameszme szolgálatában« című tételre egy pályamunka a következő jellegével: »Nyelvében él a nemzet.«

II. Hazafias ünnepek rendezése a népiskolában különös tekintettel Zalamegye elhunyt nagy férfainak emlékeztetere című tételre két pályamunka és pedig:

a) »A nagy halottak emlékének hatal-

mával támasszuk fel koporsójából a nemzeti erős önértetel« — és

b) »Isten úgy akarta, hogy szenvedjünk, de ne csüggedjünk s hűllenek ne legyünk önmagunkhoz« Deák, című jelleggel.

A bizottság határozata a »Nyelvében él a nemzet« című jellegével ellátott pályamunkára a következő: Miután a kérdésben forgó pályamű főleg módszertani dolgok elősorolásával foglalkozik, a melyek bármely módszertani könyvben föllelhetők, de még ezeket sem fejt ki kimerítően s hézagos, s mivel a történelem tanítását, mint a hazafiai érzelem fejlesztésének eszközét figyelmen kívül hagyja s azonkívül súlyos közjogi botlásokat is foglal magában: a bizottság nem tartja érdemesnek a pályadíjat az említett pályaműnek kiadni.

»A nagy halottak emlékének hatalmával stb.« című jellegével ellátott pályaműre vonatkozólag a bizottság a következő bírálatot mondja: Nyelvezete magyartalan, irálya pongyola, hosszasan tárgyalja ugyan a hazafias ünnepek célját s a világtörténelemből vett epizódokkal s kimagasló alakokkal bizonyítja a hazafias ünnepek szükségességét, de mégis általános keretben mozog s tárgyát nem meríti ki, a célnak meg nem felel, tehát a bizottság nem tartja érdemesnek a pályadíjat.

»Isten úgy akarta, hogy szenvedjünk« című jellegével ellátott pályamunkára a bizottság határozata a következő:

Alakilag és tartalmilag a dolgozat jó. Nyelvezete szép, irálya azonban néhol föllengős. Tárgyát kimeríti, megénk kimagasló alakjainak élet és jellemrajzát tömören és hatásosan közli és ezáltal a kitűzött célt annál inkább is eléri. Leszámítja néhány tulbuzgóságból eredő, de a nemzet multja és nagy része aspirációjának meg nem felelő állítását, a bizottság komoly számbavehető munkának véleményezi, mely az életbe tűzött célt a két pályamunka között leginkább megközelíti, miért is a bizottság a kitűzött jutalomra érdemesnek és méltónak találja.

Kmf.

Alszeghy Alajos, Margitai József,
jegyző, elnök.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XIV. évfolyam 2-dik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjakkal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjek. Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Elismerés.** A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszter Kolbenschlag Béla csáktornyai és Kovács Rezső perlaki járásfőszolgabírának a közadók behajtása körül kifejtett buzgó és sikeres közreműködésükért, főispán uró Méltósága útján elismerését nyilvánítani méltóztatott.

— **Kinevezés.** Molnár Antal muraesányi tanító a vallás- és közokt. miniszter a balatonfüredi szeretetházhoz családitanítóvá nevezte ki.

— **Az egyház köréből.** Ruzsics Elek dráskoveczi segédlelkész a zágrábi érsek oroviczai — (Horvátország) — nevezte ki hitoktatójának s segédlelkésznek, helyére meg Ehrenreich Nándort helyezte át Szelen-czeröl.

— **Gondnoksági kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Kovács Rezső perlaki járási főszolgabíróról és dr. Böhm Szidney perlaki járásorvost a perlaki állami iskolához, Kolbenschlag Béla csáktornyai járási főszolgabíróról a stridói II. és IV. helykerületi állami elemi iskolához gondnoksági tagokul kinevezte.

— **Tanügy.** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Böhm Szidney dr. perlaki járásorvost a hodosáni áll. elemi iskola gondnokságának elnökévé nevezte ki.

— **A helybeli lovaskaszárnya** a talajból kifolyó bajok miatt tudvalevőleg sok gondot és aggodalmat okoz a városnak. A talajviz, az árnyékszék, kutak stb. miatt egymást érik a vizsgálatok s a katonaság részéről a panaszok, úgy, hogy a város a katonai kincstár részéről lakbér címén eddig még egy krajczárt sem kapott, jóllehet az amortizációs törlesztéseket a városnak a bankkal szemben a legpontosabban betartania kell. A város a hiányokon töle telhetőleg jóakarattal javítani igyekezett, de a katonaságnak támasztott igényeit kielégíteni még nem tudta, mi azután arra bírta, hogy végleges vizsgálatot provokáljon a katonai hatóság részéről, mely azután az ódiózus ügyet végrehalábra dülőre hozza. Ez ügyben működött itt a hadtest-parancsnokság kiküldöttjeivel karöltve a mult héten egy vegyes bizottság, mely ismételve alapos szemlélt tartott a kaszárnya területén. A vizsgálat alapján kimondotta a bizottság, hogy az ujonnan épült kaszárnyák átvétele tárgyában kiadott utasítások 685. §-a értelmében a peczegődröket és a kutakat kifogásolja s utasítja a várost, hogy a hibákat javítsa ki, illetőleg eszközölje, hogy a kutak víze a gödrökkel semmiféle érintkezésben se legyen. Mindaddig, míg ennek keresztülviteléről a katonai hatóság meg nem győződik, a kaszárnyát csak szükségbeli laktanyának tekinthi. (Nothkaserne) s addig a lakbér-résztetek törlesztésére sem tekinti magát kötelezettnek.

— **A sorozás,** mely Csáktornyaán 5-én vette kezdetét, pénteken fejeztett be. Összesen 868 katonaköteles volt soron, kiknek 39-10 % -ja alkalmasnak találtatott. Tényleges szolgálatra besoroztak a közös hadsereghez 250, a honvédséghez 6 legényt; a pót-tartalékba 84 került; és pedig a közösköz 76, a honvédséghez 8 egyén. — A katonai bizottság elnöke a közös hadsereg részéről Puschman Venczel őrnagy, a honvédség részéről Faragó szádós volt.

— **Az alsó-lendvai** választás ellen beadott petíció folytán az országgyűlés által kiküldött vizsgálóbiztos, Aidinger János pécsi orsz. gyűlési képviselő e hó 9-én kezdte meg a vizsgálatot Alsó-Lendván. A napokban a beliczi, bottornyai és mura-szilvágyi választókat hallgatták, ki mint tanukat, itt Csáktornyaán.

— **Tanítógyűlés.** A Zala-vármegye ált. tantestületének választmányja Jeney Gusztáv helyettes elnök elnöklété alatt gyűlést tartott mult szerdán. A könyvbírálo-bizottság jelentése volt az alkalommal napirenden, melyvel kapcsolatosan s annak véleménye alapján döntés történt a tanító-egylet által tavaly kitűzött millenárius pályázat dolgában. A lapunk más helyén egész terjedelmében közölt bírálat alapján az 50 koronás pályadíjat a 3-ik pályázónak ítéli oda a választmány, melynek jelíges levelét a közgyűlésen bontják föl, melyen a munka mint a tárgysorozatnak egyik pontja föl is fog olvasatni. Hogy mi lesz még tárgya a jövő közgyűlésnek, határoznak majd fölötte a körök;

melyekhez e czélből a választmány kérdést nitéz, hogy a jelentkezések értelmében a program összeálltassék. — A gyűlés folyamán Jenev Gusztáv kéri a választmányt, hogy tekintettel gyöngékedő voltára, az elnök helyettesítése alól mentse föl. Hosszabb eszmecsere után, mely legkivált abban mozgott, hogy az általános tanító-egyesület ügyének vezetése az elemi tanítók kezében maradjon s semmiképen sem helyes, ha polg. iskolai vagy képezdei tanárokat bízatik, a másik alelnök személyében állapodik meg a választmány és Pálva Mihály polg. iskolai igazgatót kéri föl, hogy a legközelebbi közgyűlésig az elnöki teendőket ideiglenesen lássa el. Ezzel kapcsolatban kimondja a választmány, hogy óhajtanónak találna, ha a központot Csáktornyról el és oly helyre tennék, a hol a népiszkolai testület számosság tagból áll, mint Csáktornyan s a hol a tisztségek kiosztása kevesebb nehézségekkel jár, mint itt. E végett tapogatózik a választmány az egyes járásköröknél, melyik várost találnák legalkalmasabbnak a központ elhelyezésére, hogy a közgyűlésen a döntés e kérdésben megtörténhessék, mert Csáktornyról e tekintetben határozott indítvány fog az összehívandó közgyűlés elé terjesztetni.

— **Öngyilkosság.** Szenzációt keltő öngyilkosság történt múlt hétfőn reggel városunkban. Löbl Sándor, Löbl Mór helybeli jómódú deszkakereskedő fia, forgópisztoly-lövéssel vetett véget sokat hányatott életének, korának 37-ik évében. S a mi fokozza az szenzációt, az a körülmény, hogy a szülői otthon választotta kétségbeeselt elhatározásának végrehajtására s hozzá számításból, ugyszólván abban a perczen, a mikor hozzátartozói: szülői, testvérei, öcsésének, Rudolfnak, esküvőjére voltak a vonattal elutazandók Mura-Szombatba. A szerencsétlen fiatal ember vasárnap este érkezett a vonattal Zágrárból, miután előbb táviratilag tudakozódott volt, hogy övéi mikor utaznak az esküvőre? Este nem igen beszélgetett senkivel, hanem rövid társalgás után visszavonult szobájába, mint mondotta — nyugalmra. Az éjjelt azonban úgy látszik fölöltözve föltötte, mert az ágy nem mutatta, hogy abban megpihent volna. Hogy mivel foglalkozott ez alatt, mi sem árulja el, mert egy sor írást sem hagyott maga után, melyben tudatta volna elhatározásának okát, vagy bucsút vett volna valakülől, övéi közül. Reggel öt óra felé kérdésködött az egyik eselédőtől, fölkeltek-e már a házbeliék? S a mikor értesült volna arról, hogy fenn vannak s hogy már ultra készen is vannak, hogy a 6 órai vonathoz kihajlassanak, kétszer sütötte magára pisztolyát. Az első lövést bár meghallották, nem értették, azt gondolták, valaki becsapta valamelyik ajtót; de a mikor a második is eldördült, balsejtelműkötől hajtva, a fiatal ember szobájába nyitották, a hol a szemek elé táruló véres látvány megmagyarázta az előbb hallott kettős dördülést. Az egyik támlásszekben vonaglott szerencsétlen fiuk — állott halántékkal, palakzó véreben. Az azonnal igénybevett orvosi tudomány a szerencsétlen állapotán segíteni nem volt képes. A kettős lövés behatolt ugyan a koponyába, de föltétlen halált nem okozott. Érintette ugyan az agyvelőt, de nem olthatta ki azonnal életét. S mert mentse az öngyilkos számára ily körülmények között nem volt, az orvosi segély arra irányult csak, hogy a beteg fájdalmait enyhítse s hogy első sorban a golyókat távolítsa el a koponyából. S az egyik

golyót ki is vették, de a másikat már nem találták meg. Ily állapotban szenvedett az életerős fiatal ember folyton önkivületi állapotban következő nap délig, a mikor a halál végre győzedelmeskedett szívós fizikumán. Temetése szerdán délután 4 órakor ment végre nagy közönség részvételével; a helybeli ízr. temetőben helyezték el örök pihenésre. Ilyenkor természetesen egymást érik a kombinációk, hogy mi is voltaképpen oka öngyilkosságának? Ó maga nem adott ugyan fölvilágosítást cselekedetéről, de a rugót elhatározásához könnyű megtalálni, ha viharos életét vesszük figyelembe. Rendes foglalkozása nem volt. A könnyű megélhetés volt vezérelve egész földi pályáján. Dolog nélkül az élet örömeiben dúsakodni nemcsak szeretett, de akart is; s mert vagyona magának nem volt, különböző merész vállalatokba kapott bele, hogy azok révén meggazdagodjék. De szerencse soha se szegődött melléje társul. Egyik vállalkozása a másik után kudarcot vallotta s ilyenkor mindig a szülői ház volt az, hol mentsvárt keresett, de soha sem azért, mintha annak légkörében megfeszülni akart volna, hanem mindenkor a végből, hogy apját kizsarroja s tőle újabb pénz csikarjon ki könnyelmű élete folytatásához. A kártya lett a legjobb barátja. Ebbe kapaszkodott bele kétségbeesetten, hálha ez uton tudna boldogulni? De hát itt se volt több szerencséje! Egyre sülyedt, egyre rohant lefelé a lejtőn. S a mikor apja is megunt a segélyezést s a hitelt tőle, végre is megvonta, nem maradt egybe, mint hogy a pisztoly csövéhez meneküljön. S erre alkalmasabb momentumot nem talált annál, mint azt a perczel, a mikor egyik öcsése családot alapítani indul! Ezért a szenzáció, mely a közönség őszinte részvétel hozzártartozói irányában felkölti.

— **Postaügy.** A pécsi posta- és táviratigazgatóságunk utolsó rendelete folytán Belicza, Szobocicza és Dráva-Vásárhely községekben a postaküldeményeket f. é. április 1-je óta délután kézbesítik naponta.

— **Új marharakodó állomás.** A m. kir. államvasutak kezelése alatt álló dunántúli h. é. vasut vonalán, Zala-vármegye területén fekvő Lenesze-Tomaj állomást a m. kir. kereskedelemügyi miniszter marharakodó állomásul engedélyezvén, ez állomás a marharakodó állomások közé fölvételett.

— **A t. hölgyközönségnek.** Kik olesó és izléses selyem, gyapjú és nyári mosó kelmét akarnak vásárolni, kérjek Weimer Mátyás (Budapest, Andrassy-ut 3.) legnagyobb divat-áruházának legújabb tavaszi mintagyűjteményét, melyet ingyen és bérmentve küldenek meg. Fontos! Megírandó, hogy mily minőségű és körülbelül mily áru szövet-vagy selyem-minta küldessék.

— **Öngyilkosság.** Mint Perlakról írják, múlt hétfőn egy ottani kereskedő, Schulz Sándor, fölakasztotta magát. Tettének végrehajtására a reggeli időt, a mikor üzletét kinyitni szokta, és saját boltját választotta ki, a hol az egyik lámpás szögén lógva találták, de már meghalva. Az öngyilkos kereskedőt fizetéseképtelensége hajtotta a halálba, ki fiatal özvegyet és négy neveletlen gyermeket hagyott maga után.

— **Sertés-zárlat.** Sertésvesz miatt a sertések bevétele Ausztriába a cs. kir. osztrák belügyminiszter rendelete folytán f. é. márczius hó 28-án kezdődő érvényességgel Zala-vármegye területéről is megiltollta.

— **Talált hulla.** A marhákat legeltető pásztorgyerekek nemcsak ibolyát szednek, de kikaparják néha a kivirágzódní kezdő,

melegedő földből a mult titkait is — ilyenkor tavasszal. Így akadtak a mult héten, mely annyi szenzációt termelt, a város határában, a globetkai erdő mellett egy lópában egy, a fölismarhetetlenség fölözslának indult holt tetemre is. A hatóság azonnal megtette kötelességét s a szolgabírószag intézkedésére az orvosrendőri vizsgálatot szerdán megejtette. A hulláról konstaláltak, hogy az már vagy három hónappal celzött kerülhetett a poeoslyába s vagy részeg fölveludt bele, vagy eltévedt a télen s fagyott meg a nagy hidegben azon a helyen. Személyének azonosságát egyedül munkakönyve alapján derítették ki, melyet a nyakába akasztott tarisznyában találtak meg. Ebből kitünik, hogy a halott valószínűleg Debán Tamás s Bányavárra való 51 éves munkásember.

— **Állategészségügyi kimutatás.** A ragadós állati betegségek állása a Földmívelési Értesítő szerint vármegyénkben a hónap elején a következő volt: veszettség volt 1 takonykór I. sertésvesz 16 községben. A Muraköz területe veszmentes volt ez időszert.

— **T. olvasóinknak ajánljuk:** kik mennyasszonyi kelengyét, vászonárut, női-, férfi- és gyermekfehérneműeket, mosóruha kelméket stb. akarnak beszerezni; vagy új szönyegekkkel, butorszövetekkel, függönyökkel, ágylés asztalneműekkel készülnek berendezni háztartásukat: forduljanak a 36 éve fenálló budapesti Tottis és Kren céghez, melynek az egész országban kitünő hírveve és legnagyobb raktára van.

— **Gyümölcsértékesítő szövetkezetek.** Az O. M. G. E. a gyümölcsértékesítés terén nagyszabású szövetkezeti szervezkedést kezdeményezett. Ugyanis mozgalmat indított meg oly czélből, hogy vidékenkint az egyes gyümölcs-termelő gócpontokon, gyümölcsértékesítő szövetkezetek létesíttessenek, a melyek a Magyar Gazdák Vásáresernok Ellátó Szövetkezetével, mint központtal szerves kapcsolatba fognak hozatni. A központ, mint az értékesítési orgánuma, a kiviteli piacokon kereskedelmi összeköttetéseket szerez. E végből az O. M. G. E. már fel is kérte a földmívelésügyi minisztert, hogy a szövetkezeteket részesítse olyan szubvenzióban, hogy azok kiviteli akciót kezdhessenek, vagy pedig utatassza szakközveit külföldi piacokon a véget, hogy ott a nagyobb áruházaknál megrendeléseket biztosítsanak és egyuttal a velünk konkurráló többi államok gyümölcs-kiviteli akcióját ellensúlyozzák. A szövetkezet szervezetét az érdekelt vidéki gazdaközönség bevonásával már meg is állapította; most a tervezetet a M. G. V. E. Sz. veszi tárgyalás alá s ennek megtörténtével a szövetkezetek szerveztét megállapító füzetet, az O. M. G. E. mindazoknak rendelkezésére fogja bocsátani, a kik gyümölcs-értékesítő szövetkezetek létesítésére közreműködni kívánnak. Azonban első sorban mégis a gazdasági egyesületeknek s a már meglévő szövetkezeteknek lesz feladatuk, hogy ezt a szövetkezeti alakulást elősegítsék, a mely már csak azért is teljes mértékben istápolásra méltó, mert a gyümölcs-termelés fellendítésére irányuló törekvések illuzóriusak maradnak, ha a gyümölcs-kereskedelmet a mai fejletlen állapottól nem emancipáljuk s a külföldi piacokat nagyobb figyelemben nem részesítjük.

— **Új zeneművek.** Siposs Antal, a Liszt Ferenc iskolájából kikerült zongoraművész, szerzeményeivel is előkelő helyet vívott ki magának a magyar zenevilágban. Legújabb műve a csinos czimképpel megjelent »Madárvilág« méltán sorakozik a népszerű szerző általánosan kedvelt darabjaihoz. Ára 1 korona 60 fillér. Kiadója a Rózsavölgyi és társa udv. czég e héten »Eredeti dalok« cz. a. három szebbnél szebb népies magyar nótát is bocsátott közre: Rubitsek Kálmán szerzte, Vértsey Gyula szép verseire: »Járok, járok az erdőben...« »Edes anyám, hogy ha tudnád...« a »Három cigány húzza nékem.« A füzet ára 1 forint.

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF**
Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SANDOR.)**

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam še predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt.
Na pol leta 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštajē 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Sluzbeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Turki i Turstvo.

Vu času, gde je očito nastupila kriza za tursko carstvo, ter gde grozi se pogibelj, da bi se tak zvano izhodno pitanje moglo početi razmotavati, ne će biti neshodno, da se zmislimo, kaj su nekoji izvrstni poznavci Turske i turcizma još prije više godinah o stanju Turske i njegvoga islamskog pučanstva na osnovu svojih proučavanje izjavili, prorokujuć Turstvu propast, koju ono samo sebi pripravlja, ter kojoj nikakve reforme nemogu na put stati.

Odlični (prestimani) pisec F. Hellyvald pisal je još ljeta 1877. vu svojem obsežnom delu »Der Islam-Türken und Slaven« ovo:

Napredku, preporodu Osmanstva (Turstva) nadjati se, naprosto je bedasto. Neprčić islam (vjera) kakti takov Osmana vu napredku, jer smo protivno opazili kod Moriska i Arapa, već Turstvo. Islam, ta čisto semitska vjera, na uralo-altajsko pleme ucepljena, neuspěva; ne gledeć na to, da on sam vsigdi proizvodi putenost, razbludu i krvočelstvo. Ovo potonje pokazuje se i vu Turaka vu osobitom gradušu. Akoprem je vu vjerskih stvarih skroz tolerantan, jer je kakti Uralo altajec odveć lén za mišljenje i odveć apatičan, a da bi se makar za kakovu ideju razpalil, ide on ipak vu rat (tabor), né da obrati, već da poruši da »nevjernika sfonda.« O domoljubju vu našem smislu nejma pri njem ni govora, harem mu je domovinom, orsag mu je stopram krava dojnica.

Time se je dospelo do onoga poznatoga pašovanja, koje je toliko put druge narode na krvave ustanke prisililo. Značajno zoveju Turki svoje podanike »rajom.« t. j. čredom ovcah, koji samo zaradi vune svoje imadu-juša da živiju. Ta vladavina, kakti čisti iz-ljev teokratije, koja državu i vjeru vu jedno stapa, zamenjuje naravski neprestance pravo i vjeru, tako da su popi takaj pravdaši i obratno. To stapanje države i vjere nije moglo vun stvoriti cirkveno pravo; vu pravu imovinskom prestaje vsaka sigurnost, isto tak kak i vu stvarnom. Vse zemlišće muhamedansko razpada se vu 3 razreda: 1. sveto zemlišće, 2. državno zemlišće, na kojem naseljeniki vživaju nasljedno pravo porabe, 3. slobodno vlasništvo. Zemlišće je anda pravo rekuć samo svjetovno i cirkveno; ono pripada većim delom padiši, ovo džamijam (cirkvam).

Nasljedno pravo (juš) vanredno je zamršeno i to usljed poligamija i gustih razpita, koji su tak lehkí, da na državu još raztvornije djeluju nego poligamija. Kazneno pravo osniva se stranom na prefranje, stranom na zastrašivanju i naknadi kvara. — Sudbeni, pravdani postupek vršiju neplaćeni kadije (sluzbeniki), čime se širom vrata odpiraju egzekuciji i mitu. Ako bi se takovo stanje hotelo popraviti, to bi vsaka premenjba prava (juša) došla vu protivnost s vjerskemi nazori.

Sbog toga morala bi vsaka za život podobna reforma razrušiti vjeru, a najposlje i na njoj osnovanu državu.

S toga razloga nemore nijedna velle-moć svéta garantirati, sto no je nutarnja nemogućnost turskoga državnoga života — Regule turske vlade koliko joj drago próbe, da ustavom ili spodobnim čime predereju put bolšoj budućnosti, ona bu navěk kak i do vezda biti prisiljena ostaviti stvari kak jesu, ar ih premeniti nemore. Za vredjenje pako reformah menjkaju joj i duševna pomagala, koja se dobivaju iz javne nastave. Vu istiu je ova, stopram po englezkom priznanju, vu muhamedanskih pokrajinah zevsema prestala, akoprem bi ovdi ondi još koju školu i našel.

Ista evropska naobrazba, koju vnoži iz odličnijih razredah na zahodu stečeju, nije moguća tu na bolje kaj obrnuti. Jer vu domovini povrneju se oni malo po malo opet na orientalni svétski nazor, uvide nemogućnost reformah i zamrže zapadnjačku prosvjetu isto tak, kak god su se prvlje za nju oduševljivali. Pak k tomu još haremski uzgoj! Sve da bi možno bilo valjano odgajati muzku mladež, to bi ipak još preostajala vu haremih zaprta ženska sa svimi primitivnimi nepodobščinami orienta; o harmoničnu razvoju prosvjete nemore se niti govoriti.

Uvaženi orientalista Karlo Humann čital je godine 1880. vu Berlinu razpravu »O etnologiji male Azije.« Kaj je on tu dal na znanje o Turkov, popunjuje i potvrđuje gori napisani sud. — Ter da je vu sa-vezu s ovim podpunu sliku o Turkov i Turstvu.

Z A B A V A

Bedaković i peronospora.

Stari Bedaković iz Ratkovicē bil je dvoje u jednoj osobi, najme vino gradar i tvrdoglavac.

Kad je najme pred nekolikemi godinami množina gljivic, jednako bezbrojnoj i nevidljivoj vojski u naše vinograde došla te se posoud po liepom zelenom trsnom listju namestila, isto zgrizla i zežgala tak, da su siromaški grozdi po najvećoj žegi sunca u pesjih danih se šćvrknuli i pošto su bili svojih hranećih i šticećih listov porobljeni, životariti morali onak nevoljno i kiselu, onda je Bedaković zrukami pucal nad glavom te je sve ufanje u budućnost zgubil.

»Sve je propalo« — znal je reći, i nikad se više nebude popravilo, i on već nikaj pametnijega nezna činiti, kak svojega nevaljanoga kiseljaka sám popiti, makar je i gorši od octa, a zatim se prijeti bogečke palice pak okolo po zemlji prosjaciti, dok ga zapru i na državne troškove hranili budu.

Ovak je radi te stvari posve glavu zgubil i ruke vkriz metnul, a niti mu nije na pamet došlo, da bi premišljaval ili druge izpitaval, jeli se proti toj nevolji nebi nekak dalo pomoći.

Kad pak su drugi ljudi, kojem radi toga nije srđce odmah u turo opalo pričeli premišljavati i studirati, kak bi toj glivi moguće bilo doiti do zalnoga te ju do dna uništiti tak, da bi listje opet pričelo dihati a grozdi da bi se sladkeše pričeli držati, i kad su nekoji u toj struki sprobani i učeni ljudi pronašli, da je ta gljivica zakletí neprijatelj kufernoga vitriola, a niti se sa vajnom neće u nikakovo prijateljstvo miešati, onda bi vi bili morali Bedakovića čuti kak je špotal i videti ga, kak je u krešmi šakom po stolu vudril, da su flaše i čaše csárdas plesale.

Kak god je to čudnovato, ali se ipak dogadja da mnogi, koj glavu zgubi ipak ostane tvrdoglavac te se rukami i nogami brani, ako mu čoviek hoće glavu na miesto poravnati.

Bedaković je bil baš takov, — te se je svojim više krat protuslovljenjem u celloj svojoj veličimi kakti tvrdoglavac pokazal.

Promišljeni i pametni muži, kakov je bil i Mudrić, sused Bedakovićev, koj je pred nekolikemi lieti i vinogradarsku školu pohadjal, su rekli, da bi to mogla istina biti, kaj gospoda u novinah pišu, da je najme kuferni vitriol i vapno otrov za tu punu hmanjice gljivicu iliti peronosporu, koja od tog otrova mora poginuti i ako oni po novinah nadalje spišuju, da su i sami sprobali, da ono trsje, koje su tom smiesom skropili, da je zdravo i gjejjerno ostalo, tak to nisu valjda samo brbrarije i nebi škodilo kad ki čoviek jedan krat probal.

Ali Bedaković je ostal sliep i gluh na svaki pametan govor.

»Dajte mi mira« — je krical i časam na ples šakom po stolu lupal — »dajte mi mira svašemi pisari i trovatelji! Od njih se riedko kad moći dobra nadati, pak kaj ja imam od toga, ako mi gljivice na trsnom listu otruju? Em tim i lista otruju tak, da mi kože i krave poginu koje budu list jela, a i grozđe otruju i mene samoga ako bum takovo špricano vino pil! — Mene nek v... vzeme ako bu ikada moje trsje od te pek-lenske medicine samo jednu kaplju vidlo, em ta prokleta voda i opravu izjeda i naj-

Evo kaj veli:

S Turki se težko sporazumjeti, jer neznaju nikakvoga drugoga jezika samo svojega. Turčin je leni, ne dela nikaj iz lastovitoga nagona i nemore se nikak sklonuti, da bi se navčil koji drugi jezik; samo su oni, koji se hoće dočepati više kakove činovničke časti, prisiljeni učiti francezki. Poznam ipak vnogoga bivšega velikoga vezira, koji samo turski govori. I vu istih vekših gradovih (varaših) pokazuje se taj nemar za tuđi jezik, i vu Smirni, gradu sa 200.000 stanovnikov, od kojih su 25.000 Turki, našel sam ih samo malo, koji grčki govore. Samo je na Kreti i vu Tesaliji drugač.

Ako se hoće pisati karakteristika kojega naroda, mora čovjek ljudstvo trajno motriti i proučavati; na utisku pojedinih ljudi, na koje čovjek ovd i ond najde, nesme se osnovati sud; taj bi prema individualnosti različito glasil, a celi narod sa nekoliko poteza karakterisati, biti će navěk težko, čovjek se neće nikada sudarati s drugim pregledateljimi, po najmenje vu Orientu, gde su najvećše prěčke. Vu obće pak more se reći, da Turčin, dok nije činovnik, nego prosti purgar, seljak ili mester, i ako nije došel većkrat vu dodir s krščani, poimence s Greci i Jermeni, od naravi posjeduje kakti prvo svojstvo peštenost i iskrenost. Toga svojstva neće i nemore mu nigdo poreći. Nu jedno nimalo nije, lukav (prefrigan) najme nije, premda ima vno go zdrava razbora i valjan sud. Turčini nevaljaju za nikakve penezne poslove, s toga su vekšim djelom siromaki. Glavno jim je zanimanje poljodelstvo i stočarstvo.

Obrti (meštrije), koje su prije firali, došli su najvećšim djelom vu ruke Evropejaca. Ostala jim je samo stvaranje čilima (tepihe), nu i to se već vu Evropi spatvara.

Suknarstvo već su njim zdavja oduzeli Nemci i Englezi, a svilarstvo Švajcari. Ako koja gospoja misli, da ima pravi smirnjanski kečić ili bašlik, more biti uvjeren, da je iz Švajcarske vpeljan, kak i vse fele pamučnih rubcov. S evropskimi mašinami nemogu se siromaški Turčini nikak natecati. Ostalo im je još samo sedlarstvo, kotlarstvo, kovačstvo, delanje koferov, a od ostalih obrta (meštrije) komaj kaj drugo, zvun delanje dervenih

cipelah i sirovih čizmah, pak o kovačija tegnula se je sada samo na podkivanje konjah i mulah. K tomu nisu Turki sposobni brodarenju ter su na morju navěk nesrećni ali iti s karavanama, s kamilanā, to jim neizmerno godi. Čučeci sedi on na svojem oslu i gamili, koje su jedna za druge privezane, pak mu je sunce ili deždj deveta briga. Od naravi slabo nagnjen na posel ne skrbi se za zutra, samo ako ima denes kaj založiti, čim se tolnači, da Turki malo po malo vsigdi osiromaše. Upravo se nemore reći, da su leni, jer ako su jenkrat pri poslu onda rade (delaju) neumorno, nu kaj god iz lastovitoga nagona odpočeti, kajgod poduzeti, to je proti naturi njihovoj. K tomu pristupa još jedna velika zapreka (prěcka), najmre vjerozakon.

(Drugi put konec).

KAJ JE NOVOGA?

— Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim fertalju ljeta predplatne zaostatek čim predi pošljeju i predplate ponoviju!

Njzino Veličanstvo kraljica Jalžabeta

boravi od nekoliko dana vu Territetu kod Montreuxa na ženevskom jezeru. Njzino je Veličanstvo treći put vu ovom idiličkom mjestu, ter vsaki dan šeće po ljepoj oklici. Odsjela je kraljica vu elegantnom hotelu »des Alpes«, koji je isker jezera. — Podneblje je onde vrlo blago ter već sada cveteju južne rastline. Većina gostih vu Territetu bili su dovezda Englezi; dočim od tri godine dolazi ovamo i vno go austro-magjarske aristokracije. — Prekjučer stigel je vu Territet i nadvojvoda Ferencz Ferdinand od Austrije Este, da pohodi Njz Veličanstvo.

Novi kapetan carske garde.

Njegovo Veličanstvo imenovalo je bivšega mnogogodišnjega dvorskoga nadmeštra Nj. ces. i kr. Visosti pokojnoga nadvojvode Albrechta. — generala konjaničtva baruna

Eugena Pireta de Bihaine, kapetanom c. i kr. trabantne tjesne garde na mjesto pokojnoga grofa Neipperga.

Spomenik Marije Terezije.

Grad Požun pozval je k svetčanom odkriću spomenika Mariji Tereziji na 16. majaša i magnatsku hižu, koja će kak i zastupnička hiža biti vu velikom broju zastupana.

Vu Beču, 2. aprila.

Car Vilim došel bude na poziv cara i kralja Ferencz Jožefa 21. aprila vu Beč, da bude nazočen proljetnoj smotri 22. aprila. Na vecer 21. aprila bude gala-obed i predstava vu operi. Kod vojne smotre komandiral bude sam car i kralj Ferencz Jožef.

Vu Beču, 3. aprila.

O dolazku Nj. Veličanstva cara i kralja Ferencz Jožefa vu Petrograd, javljaju odonud, da bude došel onamo 27. aprila pred poldan. Na banhofu dočekal ga bude ruski car s velikimi knezovi, poklisar knez Lichtenstein i kotrigi poklisarstva ter general konzulata. Vu grad došli budu sjajno okičenim Nevskim Prospektom i velikom Morskajom do zimske palače. Putem bude car vu Aničkovej palači pohodil caricu-vdovicu Mariju Feodorovnu. Iza dolazka vu zimsku palaču Njegovo Veličanstvo pozdravil bude car i caricu, kod kojih bude zajtrek, a za tim će pohoditi članove carske hiže. Na vecer bude gala obed, 28. aprila vu jutro vojna smotra i zajtrek kod princa Oldenburga. Po poldan primiti će Nj. Veličanstvo diplomatski sbor. Treći će dan sprovesti carevi vu najužem krugu. Jedne će večeri biti sjajna predstava vu kazalištu, a sprema se i gala-obed kod kneza Liechtensteina ter primanje austro-magjarske kolonije.

Iz Rima javljaju:

Razprave izmedju Vatikana i francezke vlade, koje su se više mjeseci vodile glede imenovanja jednog fraucezkog kardinala kod kurije, sada su malo ne dovršene. Francezka je vlada priobčila Vatikanu, da je

debljijega pleha prevrta tak, da se mora u kufernastu posudu zapreti baš zato, jer vra- na vrani oči nevadi!»

Ovak je larmal Bedaković, — a rieći pametnih ljudih su bile u vjetar govorene. —

Ali Bedakovićevo larmanje je njegov sused Mudrić najmenje poslušal. On si je kupil dobru spricalku i kad je pričel miesec Majuša, je on šnjom marljivo hodil po goricah med trsjem te je svakoga listića tim zamišljenim otrovom porosil, a kad je došel do medje, koja je njegov vinograd od tvrdoglavog Bedakovića dielila, pošprical je u svojoj dobroćudnosti i susedovo trsje vduž po medji, — da se je sve samo onak modrelo.

Medjutim je stari šepavec svevdilj požmrkaval na delo svoga suseda i kad je opazil, da su i njegovi nekoliko trsi vduž po medji stin strašnim otrovom poškropljeni, grozil se je svojemu dobro mišljećemu prijatelju stišnjenom šakom te je kak rak čerleni kričal: »Čekaj ti tepec, ja bum tebe vučil drugih ljudih njihovo trsje trovati!»

Tim otide domov presleče si rublje te otide u bližnji varaš izraven k sudu, onde

odmah tuži Mudrića radi smietanja posieda i nadomešćenja počinjene mu škode otrovom.

Sudac, koj je bil pametan gospodin i kojega je ta tvrdoglavost u tako hasnovitoj stvari već od mnogih srdila, ribal si je zadoljno ruke, tužbu Bedakovićevu je na jedan veliki arkuš napisal te ga je domov odposlal riećimi: »Dobro tetec dobro, budemo već napravili, a dan, kada bude commissio to sve pregledala, bude vam već objavljen, za da se budete mogli onda postaviti na lice zemlje.»

Anda je Bedaković posve zadovoljan otišel domov, te je uzput svakomu pripoviedal, kak je on Mudrića pošteno namočil tak, da bu sad moral plaćati dader mu bu koža pucala.

Sudac pak je arkuš s Bedakovićevom tužbom metnul u ormar najbolje odzdola i ogroman kup pisem gore, zapušil si je britaniku cigaru i rekel: »Spavaj sladko, ti strahota bedastoče, kavge i tvrdoglavosti! — Za vrieme se more puno promieniti, mozbit iza toga tetec Bedaković dojde u se, — ako bumo malo duže commissiom zavlačili.»

I ovak je prešel Juni, a Mudrićovi vinogradi su se cvietili od lepote i bujnoga zelenoga listja a susedovi trsi na granici, koji su takodjer dobili od tog otrova piti, su se zujimi naticali, ostali pako trsi Bedakovićevi su zbetežali na žutici a Bedaković zjimi skupa.

On je najme dan za danom na poziv od suda cekal i dan na dan je svojega dugoga vrata kroz oblok van proti orsačkoj cesti rival, jeli već neidu gospoda s-očali na nosu i navezki pisem pod pazduhami.

I kad se od nikud nisu hoteli pokazati a i njega je već i vrat pričel boleti od samoga zgljedavanja kroz oblok, onda je opet u varoš odbezal te se je sudcu pritužil i zlovoljno zapital, jeli su danas još ona stara vriemena, kad je jedna pravda znala pri sudu sto liet spati.

Odgovori sudac smiešeći se: »Ne dragi moj, starih vriemen danas više žalibože neima; jer ljudi su postali vužganeši a fiškali su se pomnožali kak piesak u moru i ovak je borbe i svadje danomice dosta, a mi se moramo žuriti, ako nećemo da nam pisma urede od pivnice pak do nahizja napune.

pripravna doznačiti beriva (dohodke) takovom kardinalu, bude li izbran iz niza njoj povoljnih prelata. Usljed toga skoro je izvjestno, da će Vatikana odebrati superiora kongregacije sulpiciana P. Captiera, koji je već opetovano bil spomenut kakti kandidat za ovo dostojanstvo. P. Captier navék se je korektno ponašal na prema francezkoj vladavini, pak će biti i povoljen vu Parizu. Budući konsistorij bude odmah po vuzmu, a kardinali biti će imenovani nadbiskupi vu Lyonu, Reunesu, Ronenu i Campostfeli, ter eventualno koji od talijanskih prelata.

Četiri sto familijah prez vjere.

Kak javljaju iz Velikoga Beckereka, prešlo je preko 400 torontalskih familijah medju Nazarence, pak su kod kompetentne oblasti vu smislu z. čl. LIII. od godine 1895. zaizkali, da budu uvršteni medju bezvjerce pokedob nazarenska sekta nije recipirana.

Stanovništvo vu Budimpešte.

Po popisu od godine 1890. imal je grad Budimpešta 492.237 stanovnikah. Po zadnjem brojenju od 15. novembra 1896. imal je 601.636 stanovnika, a sa vojskom 615.000 dušah.

Slikar Munkácsy.

Po najzadnjih vjestih razabrato se, da slavni magjarski slikar Munkácsy neprestano oporavlja, ter su mu doktori preporučili, da premeni zrak. Kad je to čul velikovaradinski grčko-katolički biskup Mihajlo Pavel, on je Munkácsya telegrafiki pozval, da dojde vu biskupsko slanu kupelj kod Slatine vu marmaroškoj varmegiji, gde će mu se prirediti prestrani stan (kvartér) za boravek vu kupelji.

Promocija prvog ženskog doktora vu Beču.

Drugoga aprila o poldan promovirana je vu bečkom sveučilištu frajlica Gabriela barunesa Posaner na čast doktora medicine. Ona je prva žena, koja je vu Austriji polučila graduš doktora. Kakti kei kašnje penzioniranog odjelnog predstojnika vu austrijskom ministarstvu financijah, baruna Posanera. — rođjena je mlada doktorica 27.

Ali sve na jedan krat, to ipak nemremo; tak onda budete se već morali strpeli dok vašu pravdu riešimo i Mudriću zasluženu kastigu dosudimo.

Je, pak jeli gospoda misle comission dojtj, kad bu božić u lietu a veliki petek ob sesvetih, zapita Bedaković onak zagrižljivo.

»No, dugo već nebude trpelo: — odgovori sudac — »i ja bum gledal da na Therezinje van dojdemo. Onda budete zajedno i branje obdržavali, tada budemo odmah mogli i koštati i videti, jeli pak je grozdje izbilja otrovano i jeli nam budu on njega u želudcu rasli kuferni krajceri ili starinski četvrtaki ili jeli se naš želudac izbilja pretvori u vapelnicu.»

I sad je Bedaković dobil obraz, koj je bil njegovoga poštenoga prezimena podpuno dostojan te je trpljivo čekal dalje.

Ali došel je i Juli i kad je sieno liepo raztepeno u tablah po sienokošah ležalo, onda si je listje od nepoškropljenog trsja mislilo, da se i ono mora na sieno posušiti pak je tak i učinilo. I došel je August, a nut, sad je betežno listje iz trsja

februara ljeta 1860. vu Budimu, gde je njezin otec služil. Gimnazijske navuke vučila se je privatno i položila 1887. ljeta egzamen (izpit) zrelosti (matura) vu Beču, a za tim je posla na medicinski študij vu Zürich gde je prije nekoliko godinah polučila doktorat. Pokedob barunica Posaner hoće da vrši svoju doktorsku praksu vu Beču, morala se je podvrći ponovno izpitom, ter je vezda napokon polučila svoj cilj. Promociji bilo je nazočno vno go občinstva, a rektor dr. Reinisch ovom je prigodom držal govor, izličući energiju i inteligenciju mlade doktorice, koja je kakti prva pobornica za proširenje ženskih prava (jušov) vu Austriji dokazala, koliko se more ozbiljnom naukom postići.

Domae novine.

— *Minister peneznih* poslov je gg. Kolbenschlag Béla čakovečkog i Kovács Rezső preločkog varm. velikog sudca pohvalil zbog toga, ar su se porcije vu imenutih kotarih uredno vu orsačku kassu prošlo leto izplaćale.

— *Minister školskih* poslov je Kovács Rezső velikog sudca i dr. Böhm Szidneya kat. vračitelja preločkoj školi, Kolbenschlag Béla velikog sudca vu škole II. i IV. distrikta za člane školskog odbora imenuval.

— *Premešćen je* g. Ruzsics Elek draškovski kapelan vu Horvatsku. — Ehrenreich Nándor selnički kapelan pak vu Draškovec.

— *Strelil se* je vu Čakovcu Löbl Sándor, sin Löbl Móra čakovečkog trgovca v pondeljek vu jutro. — Drugi den je vumrl.

— *Obesil se* je vu Preloku Schulz Sándor trgovec vu svojem štacunu pondeljek jutro. Taki je vumrl.

— *Mrtvo telo* su našli vu šumi Globedki (med Čakovcom i Dráva-Vásárhelyom). Mrtvo telo je vre tri, četiri mesecov tam ležalo. Vu torbi su mu našli knjigu, vu kojoj se je vidlo, da je mrtvo telo Deban Tamaša iz Bányavára.

padalo na zemlju tak, da su siromaški trsi visoko gore držali svoje gole prste, a kad grozdje početkom jeseni pričelo zrieliti, — onda su se jagode samo ščvrknule, a tko je jednu od njih pokoštal taj je obraz skupa potegnul. — kak da ga je krč zgrabil.

Ali osobito liepo su stali Mudrićevi vinogradi, oni su tu stali u cielem kinču svojega bujnoga temno — zelenoga listja i zmekhoga omašnoga grozdja, koje je izmed lih listov van lukalo i obilno branje obećavalo. Na medji Bedakovićevoj od Mudrićeve strane se je takaj videl cieli jedan red tik medje, u svojoj zelenoj liepoti sa omašnimi i šadkimi grozdji, a sve dalje od medje nular u vinograd bila je pustoš. Ljudi, koji su onud hodili te po koju jagodu iz Bedakovićeve medje u zube vzeli i na jeziku raztaliti dali te onda na ostali vinograd gledali, kimali su glavimi i staromu tvrdoglavcu razna imena davali, od kojih je ono bilo najliepše, koje se počimlje sa »O« a dokanča sa »I«.

Sad se je pričelo Bedakoviću pomalo deniti i on je svaki dan rano u jutro i kesno u večer išel u svojoj vinograd i

Nekaj za kratek čas.

Došel je jeden foringaš vu varaš, da si nekaj vu štacunu kupi, i dok je on vu štacunu kupoval, vu tom toga mu je vuni pri štacunu negdo konje i kola vkral. Kak je to opazil, išel je tak k sudcu svoju tugnu i žalost pritužili. — sudac ga batrivel stin da bude taki dal zapoved, da se vkradjene stvari poiščeju i da do večera već kola i konje nazad dobi. — »Do večera? — rekel je foringaš — kaj nebi bilo moguće ve još do polne to iziskati? — »Kaj mori imate tak silnoga puta? zapital ga je sudac. — »Neimam, rekel je muž — nego to si mislim, da ov galženjak, ako je već tak prevzetan bil, kaj mi je konje vkral još mi i to svinjariju napravi, da opolne konje zobjom nahrani, onda znaju gospodi sudac, da je meni doma treba i više tjeđnov se nučiti s konji, — dok je opet k sulji slami privčem.

Bataljunska zapoved. — Došel je Lajtnant vu kasarnu srdit — i dal je ostro sljedeću zapoved: »Od zutra počemši nesme vu kasarni biti ni jednoga psa, počemši od stražmeštra — niže.« Jeli ste razmeli?

Glád Ferencz.

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje žalostnim. Priredil Glád Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Sándor), *céna 50 kr.* Vu maloj ovoj knjižici sabrano je vno go šale i dosjetke, pak se za fal cénu, kaj košta, — more vsakomu osobito preporučiti.

Knjižara i stamparija

Strausz Sándora
Čakovec.

onde razliku opažaval med onim trsjem koje mu je sused na medji poškropil i onim dalje zahirenim, nepoškropljenim, i kad je videl kak su poškropljenog trsja dečki svaki dan vekši i slajši i kad se od nikud nisu glasi čuli, da bi tko na otrovanju groždjem na umoru ležal, otišel je Bedaković u varaš k sudcu, tam se je čohlal za lievim vuhom i rekel, da nije potrebno, da bi comissia u vinograd na lice zemlje izašla, jer on svoju tužbu nazad jemlje, jer . . . jer . . . ga je Mudrić . . . za . . . za . . . oprošćenje prosil!?

A kratko vrieme za tim je svojemu susedu Mudriću ruku ztisnul te mu obećal, da bu kletu i on stin otrovom probal, te su buduće godine i njegove gorice bile pune zelenoga bujnoga trsja i velikih sladkih grozdov, a lagvi u podrumu puni sladkoga vinca, od kojega se nitko nije otroval, dapače svaki koj ga je umiერeno užival, je bil od dana do dana zdraviji.

Em. Kollay.

E rovat alatt közléteért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-máza.	I m.-cent.	frttól	frtg
Buza	Pšenica	7.00	—
Zab	Zob	5.50	—
Rozs	Hz	5.50	—
Kukoricza ó	Kuruza stara	4.10	—
» » uj	» nova	4.10	—
Árpa	Ječmen	4.25	—
Fehér bab uj	Grah beli	5.50	—
Sárga » »	» žuti	4.00	—
Vegyes » »	» zmesan	4.00	—
Lenmag	Len	7.00	—
Bükköny	Grahorka	4.00	—

Fouльд-selymet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai sat. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztal sat. (mintegy 240 különböző műmőségben, 2000 szin és mintázattal sat.) a megrendelt árakat *postabér és vámentesen, házhoz szállítva*, valamint mintákat postafordulólával küldenek **Henneberg G.** és k. udvari szállító **selyemgyárai Zürichben**, Svajczba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

266/vh. szám 1897.

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-
ság 1897. évi 720 p. 97. számú végzése követ-
keztében dr. Schwarz Zsigmond készthelyi
ügyvéd által képviselt Szabó Döme kész-
helyi lakos javára, Mihálycz Lénárd és társai
dekánoveczy lakosok ellen 79 frt 60 kr. s
jár. erejéig 1897. évi márczius hó 11-én

foganatosított kielégítési végrehajtás után
lefoglalt és 442 frtra becsült 3 kukoricza-
kas, 4 sertvésöl, 2 istálló, 3 pajta, 1 lehén,
1 üsző, 3 szekér, 1 kanczaló és takarmány-
ból álló ingóságok nyilvános árverésen el-
adlnak

Mely árverésnek a perlaki kir. jbróság
2024 p. 1897. sz. végzése folytán 79 frt
60 kr. tökekövetelés, ennek 1894. évi július
10-től 1895. július 1-ig járó 6% ismét pedig
5% kamatai és eddig összesen 53 frt 05
krban bíróság már megállapított költségek
erejéig, beszámításával a már fizetett 93 frt
64 krnak a helyszínén, vagysis Dekánoveczen
leendő eszközzésére

**1897. évi április hó 21. napjának
délelőtti 10 órája**

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szán-
dóközök oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL.
t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénz-
fizetés mellett a legtöbbtel ígérőnek becsáron
alul is el fognak adni. 733

Kelt Perlakon, 1897. április hó 7-én.
Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.
Glavni suradnik
GLAD FERENCZ.

Hoff János malátakészítményei

gyöngék és betegeknek.

724

2—8

**Hoff János-féle
maláta-egészségi-ital.**

Mell-, tüdő- és gyomorhajoknál, —
emésztési zavarok, általános elerőtlened-
és, ugy lábbadozóknak legjobb, kelte-
mes ízű erősítő ital.

Már 10 vagy még több év óta ve-
szem az ön maláta-egészségi-sörét s a
többi maláta készítményt. Ezek az egye-
dül szerek, melyek feleségemnek az
egészségét ujra megszereztek. Kérek egy
új küldeményt.

Bögner C. Bécs Hofmühlgasse.

**Hoff János-féle
sűrített maláta-kivonat.**

Gégekatarrus, légesókatarrus, ugy idült
köhögésnél: gyermekek légzőszerveinek
megbetegedésénél különösen ajánlható;
bevétele is igen kellemes.

Az ön maláta készítményei igazan
jó és erősítő szerek. Kérek emellogva
nekem ismét 5 nagy üveg sűrítet malá-
ta-kivonatot, 1 font maláta-csokoládét
és 2 zacskó mell-maláta-bonbonot küld-
deni.

Fischer G. Órnagy a 37. ezer. X-Várud.

**Hoff János-féle
maláta-egészségi-csokoládé.**

Gyöngeség, vérszegénység, idegesség,
alvátlanság, étvágytalanságnál igen hasz-
nos. Felette kellemes ízű és lápláló. —
gyöngye gyermekek s szoptató anyák ál-
tal különösen jó eredménynyel használ-
tatnak.

Az ön maláta-csokoládéja a legkítü-
nőbb, melyet ismerek. En ezen kellemes
ízűl kronikus gyomor- illetve emésztési
zavarnál, sárgaság és általános gyöngé-
ségi állapotoknál jó eredménynyel hasz-
náltam.

Dr. Nicolai, orvos Triebelben.

**Hoff János-féle
maláta-kivonati-mell-bonbon.**

Köhögés, rekedtség, elnyátkasodás-
nál felülmúlhatatlan. **A valódi maláta-
kivonati-mellbonbonok** emésztési zavar nél-
kül bármily mennyiségben használhatók.

Az ön maláta-kivonati-mell-bonbon-
jai az ön makacs köhögésem gyógyulá-
sánál csodálatos hatással voltak.

Neidlitz-Neukirch, Waldenbürg.

Az ön bonbonjai ném köhögésnél
és asztmatikus bajánál kítüno hatással
völl.

Busch, lelkész. Weisbütt.

Kapható: gyógyszerárakban, jobb gyógyfűszer, esemege- és fűszerkereskedésekben, ugy Buda-
pesten **Török József** gyógyszerész urnál, Király-utca 12., vagy közvetlenül
Hoff János es. és kir. udvari szállítónál **Bécs, I. ker., Graben, Bräunerstrasse 8.**

Prospektusok és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Keil-lakk

(Glaser)

legkítünnőbb mázoló-szer puha padló számára.
1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer
kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearanyozására.
1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonmani befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa ezégnél **Csáktornyán.**

712

5—8

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liment. Capsici comp.

Ezen hírhetes háziasor ellenállt az idő megpróbáltatásnak, mert
már több mint 27 év óta megőrizhette, faldanostanaplo beérz-
lésként alkalmazhatók készítményei, csuszai, tágszagatásnál és meg-
húléskorrel és az orvosok által bebizonyosított is mindig egyarában
rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, egykorla Horgony-
Liment nevű készítmények alatti, nem tkrós szer, hanem igaz **népszere-
háziasor**, melynek egy háztartásán sem kellene hiányozni. 40 kr.
70 kr. és 1 frt. üvegokban ártnak ma minden minden egy-
szerháiban készítenek vani: **Főraktár: Török József**
gyógyszertárnál **Budapestben**. Bevásárlás alkalmával igen
gyorsan legyünk, mert több kisebbboltok utának van
forgalmiban. **Ki nem akar megkísérteni**, az minden
egyes üveget „Horgony“ vodogy és Richter cégjegyzés
nókiáll mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társai, és kir. udvari szállító, **18001STVOT.**

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a perlaki kir. járásbíró-ság 1896. évi 6214/p. 96. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki lakos javára, Ruzsics György és társai mura-csányi lakosok ellen 46 frt s jár. erejéig 1896. évi szeptember hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 515 frtra becsült 1 kukoriczakas kukoriczá-lyal, kanczáló, 1 kanczacsikó, 1 szekér és 1 pajtából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíró-ság 1819/p. 1897. sz. végzése folytán 46 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi június hó 19. napjától járó 6% kamatai és járulékaik erejéig M-Csányban Béti Iván lakásán leendő eszközlésére

1897. évi április hó 20. napjának délutáni 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Perlakon, 1897. évi április hó 7-én.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

732 1-1

753. tk. 1897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schullég János csáktornyai lakos végrehajtatónak, Simmics Bálint bottornyai lakos végrehajtatást szenvedett elleni 60 frt tőke, annak 1896. évi márczius 4-től járó 6% kamatai, 6 frt 50 kr. óvási, $\frac{1}{8}$ % váltódj 10 frt 80 kr. per, 9 frt 75 kr. eddig 8 frt 65 kr. jelenlegi költségek követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíró-ság területén levő a bottornyai 151. tkvben 197. hrsz. a. egész ingatlan 235 frt, 558. hrsz. a. 171 frt, 596. hrsz. a. 138 frt, 633. hrsz. a. 69 frt, 1012. hrsz. a. 119 frt, 1435. hrsz. a. 95 frt, 1470. hrsz. a. 190 frt, 1876. hrsz. a. 128 frt, 198. hrsz. a. 86 frt, kikiáltási árban az ezen tkvben felvett legelő-illetmény 150 frt ezennel megállapított kikiáltási árakban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1897. évi május hó 1-ső napján délután 3 órákor

a bottornyai községi bíróságánál Zakál Henrik ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárnak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 729

Kir. járásbíró-ság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1897. évi február hó 19-én.

8339/1896. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy dr. Kemény Fülöp ügyvéd végrehajtatónak, Hranycz József földműves mura-csányi lakos végrehajtatást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 20 frt tőke, ennek 1895. december 29-től járó 5% kamatai, 8 frt 70 kr. per, 4 frt 30 kr. végrehajtás kérelmi és 6 frt 27 kr. végrehajtás foganatosítási költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. bíróság) területén lévő a mura-csányi 325. sz. tkvben foglalt 1. 848, 1121, 1131, 1361, 1404, 2530, 2592, 2629 és 4614. hrszámú $\frac{1}{3}$ részben Hranycz Iván, $\frac{1}{3}$ részben Hranycz József és $\frac{1}{3}$ részben Vezel Jakab, Adolf, Manó és Róza tulajdonánál felvett ingatlanok együttesen a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 158 frt, az ugyanottani 2709. tkvben foglalt 1. 579, 5030 és 5043. hrszámú $\frac{1}{3}$ részben Hranycz Iván, $\frac{1}{3}$ részben Pongrácz Ilona és $\frac{1}{3}$ részben Hranycz József nevén álló ingatlanok együttesen a végreh. törv. idézett szakasza alapján egészben 56 frt, az ugyanottani 2620. sz. tkvben foglalt 1054. hrszámú $\frac{1}{3}$ részben Hranycz Iván, $\frac{1}{3}$ részben Petrics József és $\frac{1}{3}$ részben Hranycz József nevén álló ingatlan a végreh. törv. idézett §-a alapján egészben 27 frt, az ugyanottani 2299. sz. tkvben fog-

lalt $\frac{1}{3}$ 4166. hrsz. $\frac{1}{3}$ részben Petricz József és neje Zvarcz Anna, $\frac{1}{3}$ részben Petricz József és $\frac{1}{3}$ részben Hranycz József nevén álló ingatlan a végreh. törv. idézett §-a alapján egészben 28 frt, az ugyanottani 2933. sz. tkvben foglalt 477. hrsz. $\frac{1}{3}$ részben Spiegel Albert $\frac{1}{3}$ részben Vezel Jakab, Adolf, Manó és Róza $\frac{1}{3}$ részben Hranycz József nevén álló ingatlan a végreh. törvény idézett §-a alapján egészben 160 frt, végül az ugyanazon tkvben ugyanazok nevén álló 479. hrsz. ingatlan a végrehajtási törvény ugyanazon §-a alapján egészben 19 frt becsértékben Mura-Csány községhezánál

1897. évi április hó 29. napján d. e. 10 órákor

dr. Kemény Fülöp felperisi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni, — még pedig a m-csányi 325. sz. tkvben foglalt ingatlanok a C. 22. a. Bachrach Amália özv. Vezel Simonné javára az ingatlanok $\frac{1}{3}$ részére bekebelezett özvegyi jog fenntartásával a mennyiben azonban ily módon az előző terhek fedezésére szükségesnek mutatkozó 200 frtnyi vételár be nem ígértnek az ingatlanok a kizűzött határnapon a szolgalmi jog fenntartása nélkül fognak árverés alá bocsátatni.

Kikiáltási ár a fentt kített becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 731

Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. bíróság telekkönyvi osztályánál és Mura-Csány község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthető.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1896. évi december hó 9-én.

Schein S.

szőnyegháza

Bécs, Bauernmarkt 12.

A tavaszi és nyári képes árjegyzék megjelent és kívánatra bárkinék

ingyen és portómentesen
beküldetik.

Ez az árjegyzék sok sikerült képet tartalmaz, u. m.:

Ujdonságok,

735

1897.

1 4

Égész öltönyök.
Confectiók.
Kalapok. Ernyők. Butorszövetek.
Fehérneműk. Terítők stb.

A nagy kelme minta-gyűjtemény kívánatra postafordultával ingyen és portómentesen küldetik. Minden megrendelés gondosan, lelkiismeretesen és pontosan lesz teljesítve.

Levelezés bármily nyelven.